

[Chr. Madsen.]

udvikling i de omtalte lande foregår i nøje samarbejde med regeringernes planlægning og økonomiske politik. Egnsudviklingsloven i vort land har ikke formået at skaffe industrier, statsinstitutioner, uddannelsescentre og alt det, der skulle indgå i en såkaldt stjerneby.

Vil den højtærede statsminister eller den højtærede handelsminister kunne sige noget om en kommende udvikling i de områder, hvor arbejdsløsheden stadig væk er et alvorligt problem? Eller skal befolkningen fortsat se på, at man udbygger og opbygger industrier i andre dele af landet, hvor der i forvejen er mangel på arbejdskraft? Her tænker jeg på det, der sker med industrier, der opbygges delvis i kraft af udenlandsk kapital og på anden vis. De opbygges fortrinsvis på øerne, medens man i Nordjylland har den egnede arbejdskraft og vel også de egnede grunde og muligheder for, at sådanne industrier kan virke på en fornuftig måde.

Marie Antoinette von Lowzow: Problemet om vor forsvarsramme blev jo løst i sidste samling gennem den forsvarslov, der blev vedtaget, men tilbage står inden for dette lovområde endnu hjemmeværnsloven og forsvarrets personellov. Begge love har den højtærede statsminister bebudet for denne samling, og begge love får ganske særlig betydning for kvinder, der deltager i forsvarrets arbejde, enten det nu er som frivillig reserve eller med en livsgerning som ansat i forsaret.

Den første kategori af kvinder har vi haft i en længere årrække gennem de militære kvindekors og i luftmeldekorpset under hjemmeværnet. De militære kvindekors' status skal fastlægges i den nye hjemmeværnslov. Hidtil har de lovbestemmelser, der muliggjorde deres virke og var baggrund derfor, ærlig talt været så kortfattede, som det overhovedet er muligt, idet de kun består af 3-4 linjer i hjemmeværnslovens § 20. Erfaring og udbygning af korpsernes brug for personel under øvelse i de 10-14 år, korpserne har eksisteret, har været baggrunden for de administrative bestemmelser, der i dag er grundlag for kvindekorpsernes virke.

Korpserne har gennem de forgangne år

vundet frem til faste former. De har skabt traditioner, korpsånd, der har stor værdi både for tilslutningen og for arbejdet, og de nyder stor anerkendelse hos de myndigheder, som de står til rådighed for, og som nyder godt af deres hjælp. Der skulle nu være skabt en baggrund for en mere indgående lovgivning for disse korps' virke, sådan at det, der er nået, sikres fremover og kommer til at danne baggrund for videre udbygning.

Jeg håber og henstiller til den højtærede forsvarsminister — og jeg har for øvrigt grund til at mene, at den højtærede minister er velvilligt indstillet heroverfor — at der i den kommende hjemmeværnslov sikres de militære kvindekors så stor selvstændighed, som det er muligt inden for hjemmeværnets rammer, således at det, der er opbygget, kan sikres og få mulighed for at underbygges ud fra det skabte grundlag og de indhøstede erfaringer.

Forsvarets personelbehov er som bekendt stort, og den reserve, som de frivillige kvindekors repræsenterer, er af stor værdi. Der er mere end brug nok for de udvidelser, som sikre og gode arbejdsforhold kan give anledning til.

Den anden af mig nævnte kategori af kvinder i forsaret — de, der er ansat i militære stillinger — har vi ikke nogen af i dag, for der er ingen lovmæssig baggrund for militær ansættelse. I de fleste andre NATO-lande har man under krigen og efter den alt længe haft militært ansatte kvinder i alle de forskellige værn, og de kan nu i dag dels på grund af personelmangelen, dels fordi kvinder har vist sig at have bedre anlæg end mænd for en hel del særligt arbejde, f. eks. inden for meldetjeneste og kampinformationstjeneste, absolut ikke undværes. Der er ingen tvivl om, at det vil betyde meget personelmæssigt for alle vore tre værn, om man, særlig når man som nu søger den faste kerne udvidet, også kan trække på den kvindelige arbejdskraft til visse opgaver.

Det er rigtigt, at vi i dag har en række af de kvindelige militære korps' medlemmer ansat i stillinger i de tre værn, men da der ingen lov er for deres ansættelse på samme betingelser som det mandlige militære personel, er de civilt ansat som kontorfolk på